

изглед старог скопског позоришта У исчекивању изградње Скопског народног
театра **"СТАРО ЗДАЊЕ" ПОНОВО**

КРАЈ ВАРДАРА

Званичном промоцијом првонаграђеног пројекта на конкурс за идејно решење поновне изградње “Старог скопског театра”, половином фебруара 2006. у македонском Министарству културе најављена је “поправна” инвестиција за подизање култне позоришне куће на обали Вардара, срушене непосредно после катастрофалног земљотреса 1963. године.

На конкурс је победио пројекат под шифром “Близанци”, архитеката Јована Стефановског – Жана, Оливера Петроског, Ивана Стефановског и Слободана Арсовског.

Ауторима је додељена награда од 300.000 денара (евро вреди 61 денар).

Председник седмочланог жирија, академик Крум Томовски је том приликом потврдио да је одлука о првонаграђеном пројекту била – једногласна, будући да је понуђено решење у потпуности испунило задате услове, чак и са додатним елементима надградње.

“Пројектом се задржава иста локација Старог скопског театра, чиме ће се обновити дух старог Скопља. Театар ће се уклопити у амбијент старијих објеката и старих белега града, као што су Камени мост и скопска тврђава Кале. Тамо се предвиђа и изградња

Меморијалног музеја холокауста, тако да ћемо имати оформљену урбану целину”, изјавио је академик Томовски.

Он је подсетио да ће ново – старо позориште имати спољашњи изглед идентичан некадашњем, али и да решења задовољавају савремене стандарде и функционалност, што омогућава модерне театарске захтеве за извођење представа. Пројектом је предвиђено да позориште има 750 седишта, са малим тргом и трговачким центром испред здања, посебним прилазом за угледне госте...

Најављено је да ће изградња Старог скопског позоришта бити финансирана из буџета, али ће свакако бити потражени и донатори. Уочи објављивања конкурса за идејно решење обнове позоришта, тадашњи министар културе Благоје Стефановски је најавио да би читав пројекат требало да кошта око 10 милиона евра, држећи се као репера трошковника изградње спаљеног Југословенског драмског позоришта у Београду, које је веће, и чија је обнова коштала пет милиона евра више.

Свих девет пројеката достављени су жирију на основу конкурса за идејно решење обнове позоришта, објављеног 19. Новембра 2004. године, а потом су били изложени у Музеју града Скопља.

Изградња некадашњег Народног позоришта у Скопљу окончана је 1927, а свечано отварање уприличено је 26. октобра исте године у Јеврејској махали на левој обали Вардара, подно зидина древне тврђаве Кале.

На отварању је крштено као Народно позориште Краља Александра (Карађорђевића), који се посебно залагао за његово подизање. То, за неке патриотске македонске чистунце - “непријатно наслеђе”, један је од разлога и “аргумената” којим је покушавано обезвређивање иницијативе за обнову објекта. Појединци из одређених интелектуалних и политичких кругова у главном граду Македоније указивали су на чињеницу да је позориште изграђено зарад “ширења српске културе у тадашњој Вардарској бановини”, што по тим оценама, “доводи у питање идеолошки концепт зграде”, односно “проблематизује идеолошку конотацију објекта”.

У историјату позоришта, бивши угледни управник Македонског народног и Драмског

театра у Скопљу, стари глумац и публициста Ристо Стефановски подробно је описао и изградњу и каснији живот и активности у објекту. Техничку опрему за старо позориште обезбедиле су фирме “Вагнер” и Сименс”. Објект је имао 750 седишта у партеру, два балкона и 23 ложе, међу којима је била и краљевска. Зграда је имала гардеробу, репетицијске сале, канцеларије за управу, као и посебан апратман са погледом на Вардар – за директора позоришта.

стари скопски театар и околина **НУШИЋ**

У Македонији је пре неколико година регистровано Српско народно позориште “Бранислав Нушић”, али, на жалост, никаква активност досад није забележена. Позориште нема свој објект, а ни средстава за озбиљније пројекте. Упркос повременим благонаклоним вербалним обећањима неколико бивших министара културе Македоније да ће помоћи, уз “дежурне” опаске како је - “ред да и Срби имају свој театар”, ништа није остварено.

Постојала је и идеја да се за потребе тог позоришта искористи годинама запуштени простор “наслоњену” зграду уз Драмски театар, управо у улици која носи име Бранислава Нушића (био је први управник скопског Народног позоришта), али је и то остало само на иницијативи, а локација и даље зјапи празна и неискоришћена.

аутор: М.С.